

Vážení čtenáři,

v zajetí lockdownu se zákazem opustit město či obec, kde máme domovské právo, jsou naše možnosti kulturního vyžití poněkud omezené.

Ještě že příroda kolem nás se vlastním nezádržtelným tempem připravuje na jaro a na cestu ze svých zimovišť se již chystají např. čápi bílí, kukačky, vlaštovky, břehule a spousta dalších, aby stěhování uzavřeli rorýsi na přelomu dubna a května. V předstihu se můžete podívat na drobné památky Runářova na Prostějovsku, které pro Vás připravil Bc. Ján Kadlec, vůli i schopnost připravit přírodovědnou akci třeba i v samovazbě

na Mírově mají členové Střediska ekologické výchovy Iris.

V letošním roce si připomeneme 1100 let úmrtí sv. Ludmily, historik a spisovatel Petr Placák se ve svém článku nabitým fakty pokusí o srovnání našeho posledního korunovaného krále se současným panem prezidentem.

A tlače se na jarní sluníčko, vitamín D potřebujeme na ochranu proti covidu jako sůl. V barevné verzi můžete náš měsíčník sledovat na www.kcolomouc.cz.

Redakce

- Drobné památky Runářova
- Ekocentrum Iris v březnu
- Ptačí hodinka překonala rekord
- Vodní ptáci přilétají na městská zimoviště
- Husice nilské vodí mláďata v největších mrazech
- Na jaře s DDM Olomouc
- Hněvotínské sčítání zvěře
- Broková střelnice
- Na český trůn nikdy neusedla žádná „cizácká“ dynastie
- Retardace aneb Od krále k prezidentovi

Jaro ožívá s přiletem ptáků

Praha, 1. března 2021. I když astronomické jaro ještě nezačalo, v přírodě se objevují první jarní květiny, zpívají ptáci. A právě dnes začíná další sezóna mezinárodního programu Jaro ožívá! Děti z Evropy, Asie i Afriky sledují návrat šesti vybraných druhů stěhovavých ptáků a svá pozorování zadávají na www.springalive.net/. Letošní téma „Chráníme ptačí hnízda“ ukáže dětem, jak pomoci ptákům v době hnízdění.

Vybranými druhy, které děti v rámci Jaro ožívá sledují, jsou čáp bílý, vlaštovka obecná, kukačka obecná, vlha pestrá, rorýs obecný a břehule říční. První z nich, čápi, se již začínají objevovat, i když jich zatím není moc. „*Předpokládáme, že nejvíce čápů přiletne ve druhé polovině března. Naopak, nejpozději přiletí rorýsi, tradičně na přelomu dubna a května,*“ uvádí Gabriela Dobruská z České společnosti ornitologické, národní koordinátor programu Jaro ožívá.

Můžeme tedy ihned vyrazit do přírody a snažit se zaznamenat, kdy se výše uvedení poslové jara objeví i v našem okolí a svá první letošní pozorování zadat na www.springalive.net/cs-cz. Pobyť v přírodě navíc pozitivně působí na psychiku člověka, a to dnes potřebuje asi každý z nás. „*Pozorování vybraných druhů přinese dětem nejen zají-*

mavé zážitky a kontakt s přírodou, ale vyzkouší si i základní principy vědecké práce – zadání svých pozorování do databáze Jaro ožívá,“ vysvětluje Dobruská.

V rámci Jaro ožívá mají děti každý rok i šanci zapojit se do ochrany přírody a dozvědět se, jak mohou sami pomoci. Letošní Jaro ožívá bude zaměřeno na ochranu ptačích hnízd. Učitelé a pedagogové volného času, kteří realizují s dětmi aktivity Jaro ožívá na letošní téma, se mohou zapojit do mezinárodní soutěže. Více informací o sou-

těži najdou na stránkách Jaro ožívá www.springalive.net/.

Jaro ožívá (Spring Alive) bylo v roce 2021 na mezinárodní úrovni podpořeno společností HeidelbergCement.

Kontakt pro další informace:

Gabriela Dobruská
dobruska@birdlife.cz
724 687 996

Konicko Drobné památky Runářova

Vesnice Runářov leží v údolí Runářovského potoka, asi 3 kilometry jižně od Konice, k níž dnes patří jako místní část. Její okolí tvoří pěkná zalesněná pahorkatina. Do roku 1945 tvořila německý jazykový ostrůvek na Konicku, po odsunutí německého obyvatelstva byla osídlena českými rodinami z okolí.

Katastr Runářova má čtvercový tvar s výběžky v rozích. V okolí obce jsou pole a louky, na okraji katastru jsou lesy, na jihovýchodní straně je to les Březina, na západní straně je les Horka. Lesy jsou i v údolí potoků na hranici obce, na severu je to údolí Otínského potoka, na jihu je lesem porostlé údolí Divokého potoka. Středem katastru protéká Runářovský potok, který napájí několik rybníků v obci.

Územím vede ve směru severovýchod – jihozápad silnice z Konice do Lhoty, z ní vycházejí na východ a západ komunikace mezi jednotlivými usedlostmi. Na horním konci byla hustá zástavba menších domků místních domkařů. Uprostřed a na dolním konci stály samostatné statky ve tvaru čtverců a tvaru U. Statky byly zděné, doplněné dřevěnými budovami stodol a stájí. Statky stojí kolem potoka mezi zahradami a sady, ves nemá ústřední prostor návsi. Dnes je vesnice využívána jako chalupářská osada.

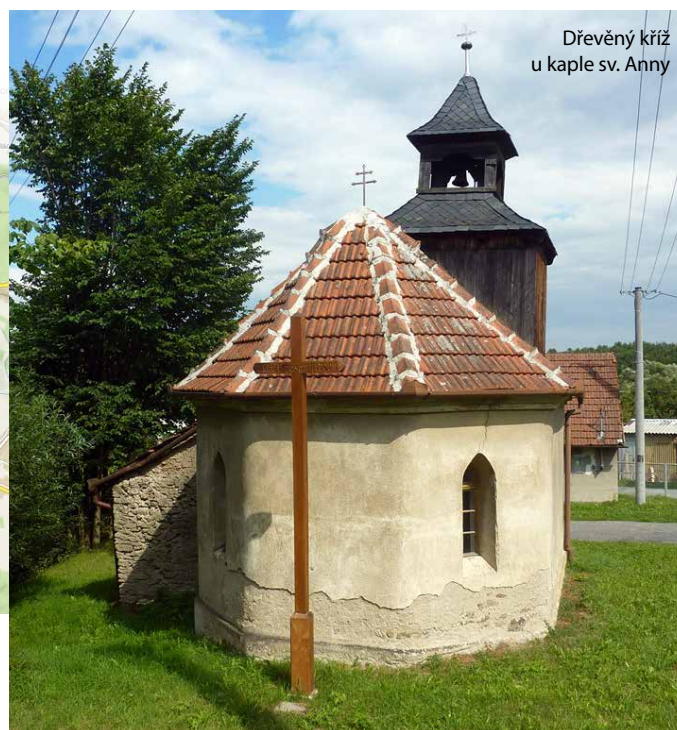
Obec vznikla vykloučením lesů, v okolí jsou pozůstatky starých cest. První písemná zpráva o Runářově pochází z roku 1351. Název Runářov pochází z osobního jména Rúnař – je to pojmenování profese, byl to člověk, který pečoval o rouno – stříhanou ovčí vlnu, nebo ten, kdo

stříhá ovčí vlnu. Německý název Runarz vznikl až v 17. století z českého názvu. Na obecní pečeti byla borovice, pod ní běžící zajíc, celek věncí dvě ratolesti.

Farností patří vesnice ke Konici, kde byla také vrchnost vlastníci Konické panství. Naposledy to byl Karel Příza, který koupil panství v dražbě v roce 1825. V roce 1669 tu bylo jen 14 popisných čísel a 84 obyvatel, v roce 1834 už měla 123 domů a 618 obyvatel. Osada vznikla jako česká, uchovala se asi polovina českých názvů tratí. Po třicetileté válce byl úbytek obyvatel nahrazen německy mluvícími, později byla skoro celá německá. Za okupace byla obec připojena k říši, k okresu Moravská Třebová. Německé obyvatelstvo bylo po roce 1945 odsunuto. Škola tu byla od roku 1781, nová školní budo-

va byla postavena v letech 1872–1875. V roce 1918 tu byla založena jednotřídká. Obyvatelé se živili jako rolníci a tkalci, později se zde šilo pro továrny.

Nejvýraznější památkou obce je kaplička se zvonici sv. Anny ve středu vesnice. Stojí pod hlavní silnicí, na místě původní dřevěné zvonice. Podle zvonku pocházela z roku 1736. K ní byla v roce 1902 přistavěna zděná kaplička. Stavba je chráněna jako nemovitá kulturní památka. Tvoří ji tři části – původní dřevěná zvonice čtvercového půdorysu, k níž je přistavěna zděná kaplička obdélného půdorysu s trojbokým závěrem a sedlovou střechou. Ze severní strany je ke zvonici přistavěn další zděný prostor s přední dřevěnou stěnou. Trámoví zvonice je z roku 1739. Opravy

Drobné památky Runářova

dle vyřetých letopočtů proběhly v letech 1842, 1903, 1907. Je to hodnotný příklad drobné lidové architektury.

Za presbýtářem kaple sv. Anny byl nově usazen dřevěný kříž, který má na vodorovném rameni nápis: „V kříži spása 11. 11. 2011“.

U silnice do Konice stojí v zatáčce kaplička Panny Marie. Je to zděná výklenková kaplička, postavena asi před 200 lety, někdy v letech 1810–1820. V zamřížovaném výklenku kaple je soška Panny Marie Vambeřické, která sem byla přinesena z daleké pouti v Kladsku, kam se chodilo v minulosti pěšky. Rohy kapličky jsou nápadně zkosené.

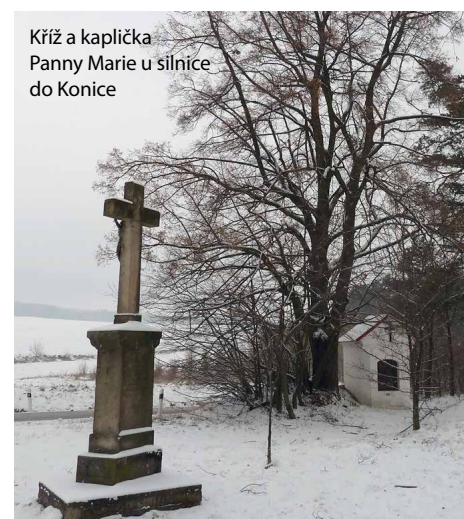
Vedle kapličky Panny Marie stojí kamenný kříž, postavený u staré cesty do Konice, která tudy vedla. Původní kříž postavila obec Runářov v roce 1851, ten byl zřejmě po poškození obnoven v roce 1957. Na přední straně je nápis: „Pochválen buď Pan Ježíš Kristus“. Vzadu je věnovací nápis: „Ku cti a chvále Boží,

k uctění památky svých bratrů Karla, Aloise a Josefa Šefčků, své manželky Františky, jejich rodičů dal postavit Jan Šefčík L. P. 1957“.

Nad silnicí ve středu obce stojí pomník padlých. Má tvar kamenné mohyly s pamětní deskou, na kamenném stupni se schodištěm z břidlicových ploten. Původní pomník padlých z 1. světové války byl po druhé světové válce upraven. Deska se jmény padlých byla nahrazena novou s textem: „Na paměť osídlení obce Runářova českým obyvatelstvem vybudováno 1948“. Dnes je celý pomník zdevastovaný a popsán hanlivými nápisy.

První plány na vybudování pomníku se objevily už v roce 1919, ale k jejich realizaci došlo až v roce 1927. Je možné, že za druhé světové války byla na pomník připsána i jména padlých z této války. V roce 1948 byly původní desky nahrazeny novou deskou s českým nápisem. Podle německé školní kroniky bylo

na pomníku celkem 27 jmen obětí z let 1914–1918. Z toho bylo 21 jmen padlých a 4 jména nezvěstných. Padlých z doby 1939–1945 bylo celkem 35.

Mezi zaniklé památky patří litinový kříž na kamenném podstavci u lesa Březina, který byl postaven obcí v roce 1863, stál u původní staré cesty ke Lhotě a Brodku. Místa křížů byla na staré mapě vojenského mapování také nad vesnicí za humny a u původní staré cesty ke Konici.

Místními přírodními zajímavostmi jsou lesy Švábenice a les Březina.

Pamětní kniha obce nebyla nalezena a nepodařilo se mi najít ani místního pamětníka, který by mi popsal příběhy a rituály, které se zde udržovaly. Zřejmě se dodržovaly zvyky církevní roku a byly tu asi i nějaké spolky, mezi něž patřival spolek dobrovolných hasičů.

Moje zážitky z poznávání památek jsem v létě doplnil sběrem hub v krásné přírodě. Lesy v okolí nabízejí klid a pohodu.

Ján Kadlec

ČSOP – Ekocentrum Iris plánuje na březen tyto akce:

Vzhledem k přetrvávající špatné epidemiologické situaci zatím na březen neplánujeme společné akce a vycházky. Pro seniory a další zájemce ale připravíme **každou středu** tzv. **samoobslužnou vycházku přírodou Prostějova a okolí** doplněnou různými zajímavostmi a úkoly.

Při těchto vycházkách si můžete v určený den (kdykoliv od 9 do 16 hod.) samostatně projít vyznačenou trasu a cestou hledat vyvěšené informace, zajímavosti či úkoly. Trasu, popř. její úsek, lze projít kterýmkoliv směrem, z jednoho konce na druhý. Trasa bude většinou vyznačena fáborky. Zjednodušené mapky trasy najdete u jednotlivých vyvěšených zastavení.

Pokud se epidemiologická situace zlepší natolik, že bude možné vycházky pořádat, najdete jejich plán na našem webu: www.iris.cz a na našem Facebooku: Ekocentrum Iris, případně se více dozvíte na telefonu 603 730 594.

Podél říčky Hloučely I.

středa 3. 3., kdykoliv mezi 9. a 16. hod.

Trasa biokoridorem Hloučela pro seniory a další zájemce, kterou si můžete projít sami, povede od Kostecké ulice po tzv. Tichou (spojka Domamyslice – Smržice). Začátek u turistického rozcestníku u mostu na Kostecké ulici, konec na Tiché ul. Délka trasy necelé 3 km.

Podél říčky Hloučely II.

středa 10. 3., kdykoliv mezi 9. a 16. hod.

Samoobslužná trasa pro seniory a další zájemce, kterou si můžete projít sami, povede

od Kostecké ulice přes Olomouckou ulici k lokalitě Močidýlka. Začátek na Kostecké ul. u podchodu pod silnicí, konec je v parčíku na Močidýlkách (před železniční tratí PV-Olomouc). Délka trasy 3 km.

Zajímavosti nad Domamyslicemi

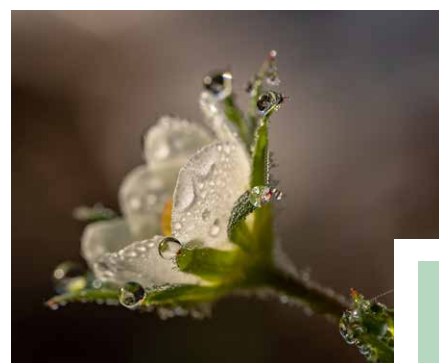
středa 17. 3., kdykoliv mezi 9. a 16. hod.

Trasa pro seniory a další zájemce, kterou si můžete projít sami, povede od zastávky MHD v Domamyslicích na Záhoří a zpět. Zavede vás mezi lomy a lůmky, k ukrytým pozorovatelným i k betonovému krytu, ke zbytkům vojenské střelnice, ke studánce na Kači. Cestou zpátky projdete kolem chráněného území Dolní Vinohrádky. Začátek i konec je u zastávky MHD v Domamyslicích. Délka trasy asi 6 km.

Putování mezi Držovicemi a Smržicemi

středa 24. 3., kdykoliv mezi 9. a 16. hod.

Trasa pro seniory a další zájemce, kterou si můžete projít sami, povede po cestách

mezi poli podél říček Vyklíčka, Český potok a Romže. Začátek i konec trasy je Držovicích u aut. zastávky Držovice hl. zastávka. Délka trasy asi 6 km.

Uklid'me si Hloučelu

sobota 27. 3. od 9 do 12 hod., sraz v 9 hod. U Abrahámka

Akce pro širokou veřejnost na pomoc přírodě. Čeká nás tradiční úklid obou břehů říčky Hloučely. S sebou pracovní rukavice a staré igelitky. Během úklidu budou pro malé děti připraveny hravé přírodovědné aktivity na téma Hledání jara.

Pokud v této době ještě nebude možné pořádat společné akce, mohou se účastníci zapojit samostatně. Aktuální informace najdete na www.iris.cz a na fb: Ekocentrum Iris, popř. na tel. 603 730 594.

Rašící Kolářovy sady

středa 31. 3., kdykoliv mezi 9. a 16. hod.

Trasa pro seniory a další zájemce, kterou si můžete projít sami, povede postupně celým parkem. Bude značena fáborky a cestou si budete všimnat zajímavých dřevin, jejich vzhledu, pupenů, využití dřeva a dalších zajímavostí. Začátek i konec trasy je u dětského hřiště naproti ZŠ Železného.

Kontakt:
ČSOP, Ekocentrum Iris
Husovo nám. 67,
796 01 Prostějov
tel. 582 338 278, 603 298 039
e-mail: iris@iris.cz
www.iris.cz, FB: Ekocentrum Iris

Moravský ornitologický spolek – středomoravská pobočka ČSO

Bezručova 10
750 02 PŘEROV 1
Česká republika

tel.: +420 776 746 980 – nonstop
tel.: +420 606 324 763 – kontaktní osoba pro média
e-mail: info@mos-cso.cz

Bankovní spojení: 32434831/0100
www.mos-cso.cz

Ptačí hodinka překonala rekord. Lidé pozorovali přes půl milionu ptáků. Skokanem roku je čížek

Praha, 16. února 2021. Přes půl milionu ptáků pozorovali během druhého lednového víkendu dobrovolníci po celé republice na svých krmítkách a zahradách. Do Ptačí hodinky, kterou už potřetí pořádala Česká společnost ornitologická (ČSO), se zapojilo 27 tisíc lidí, což je o 6 tisíc víc než loni. Pomocí dlouhodobého projektu občanské vědy ornitologové ve spolupráci s velkým množstvím dobrovolníků zjistí, kteří ptáci u nás v zimě ubývají či přibývají.

Sýkora koňadra si ve třetím ročníku upevnila pozici na pomyslném trůnu. Statistiku už potřetí s přehledem ovládla. „Žádný jiný pták nelétal na krmítka častěji než sýkora koňadra. Zaznamenalo ji 85 % sčítatelů. Na druhém místě, s výskytem na 66 % krmítek, byla sýkora modřinka,“ říká koordinátorka Ptačí hodinky Alena Skálová.

Oficiální výsledky včetně možnosti filtrování krajů a okresů jsou k dispozici na webu <https://ptaci-hodinka.birdlife.cz/vysledky-2021/>.

Skokanem roku byl čížek lesní, který se vyhoupl z loňského čtyřicátého místa na deváté. „Letošní zima je na čížky opravdu bohatá, a to nejenom u nás. Více čížků pozorovali také účastníci sčítání v Rakousku a Bavorsku, které probíhalo ve stejný termín jako česká Ptačí hodinka. Během ní čížci přilétli na 14 % krmítek, loni to byla necelá 3%. Důvod je ten, že velká hejna čížků ze severu zaletují zimovat do střední Evropy v nepravidelných intervalech,“ vysvětluje Skálová.

Sýkora koňadra při Ptačí hodině 2021 obhájila první místo, čížek lesní se letos stal skokanem roku.

Více jsme letos zaznamenali také například kosů černých. „Kosi v roce 2020 přilétli na 50 % krmítek, letos jsme je viděli na 57 % krmítek,“ dodává Skálová.

Třetího ročníku sčítání ptáků na krmítkách od 8. do 10. ledna se zúčastnilo 27 tisíc lidí z celé republiky, kteří pozorovali 538 tisíc ptáků. Ptačí hodinka tak poprvé překonala hranici půl milionu spatřených opeřenců. „Díky velkému množství dat od dobrovolníků zjistíme v horizontu několika let, jací ptáci ubývají a přibývají. Bude velmi zajímavé sledovat, jak se situace vyvine v příštím roce. Každopádně na příkladu čížků i kosů vidíme, proč je důležité sčítat několik let po sobě – jen tak zjistíme, jestli se jedná o krátkodobé výkyvy nebo skutečně dochází k dlouhodobým změnám,“ vysvětluje Skálová.

Připomíná, že podle metodiky museli pozorovatelé na místě setrvat hodinu a za-

znamenat vždy nejvyšší počet současně pozorovaných jedinců každého druhu. „Stejně jako loni viděla polovina účastníků na svém krmítku 6 a více druhů ptáků. Nejvíce ptačích druhů (45) během své Ptačí hodinky zaznamenal účastník z Opatovce na Svitav-

sku. V průměru během jedné hodiny přiletělo téměř 29 opeřenců,“ říká Skálová. Na necelá 3 % krmítek nepřilétli během 60 minut žádní ptáci. „I taková pozorování jsou velmi cenná – pomáhají nám zjistit, kde ptáci naopak chybí,“ doplňuje Skálová.

Účastníci sčítání získali tipy čím přikrmovat, aby ptákům vhodně pomohli a zároveň na krmítka přilákali různé ptačí druhy preferující různou potravu. ČSO zároveň společně s účastníky vytvořila na sociální síti Flickr fotogalerii Ptačí hodinky. „Ještě do konce února je možné nám posílat fotografie zajímavých pozorování na krmítku pomocí stránky <https://ptaci-hodinka.birdlife.cz/nahrat-do-galerie/>,“ vyzývá Skálová.

Čtvrtý ročník sčítání ptáků na krmítkách uspořádá Česká společnost ornitologická 7.–9. ledna 2022.

Ptačí hodinka je dlouhodobý program občanské vědy České společnosti ornitologické, pomocí kterého chtějí ornitologové zjistit více o chování ptáků přezimujících v České republice. Program je určený pro širokou veřejnost a je vhodný pro každého, i bez předchozích zkušeností s ornitologií.

Kontakty pro další informace:

Alena Skálová,
koordinátorka Ptačí hodinky,
skalova@birdlife.cz,
tel. 774 920 389

Fotografie a videa ke stažení jsou k dispozici na:

<https://bit.ly/ptaci-hodinka>

Pozn.: všechny osoby na fotografiích a ve videích vyjádřily souhlas s veřejným publikováním materiálů, kde jsou zachyceny.

Prádlo našich babiček

☎ 608 752 046

WWW.KREJCOVSTVIBETTY.CZ

JEVIČKO

Malshanácká dílna

Olomouc třídí odpad,

Papír

Nebezpečné odpady

Nápojové kartony

Sklo

Plasty

**• sbíráme,
• separujeme,
• recyklujeme**

Olomouc třídí odpad

TECHNICKÉ SLUŽBY: MĚSTO OLMOUC

přidejte se také vy...

Káně lesní získala titul „Pták roku 2021“

Česká společnost ornitologická vybrala kání lesní za Ptáka roku 2021. I přesto, že jde o našeho nejběžnějšího dravce, tak si zasluží naši pozornost. Je to dravec, který je významným pomocníkem zemědělců i sadů v biologickém boji s hraboši.

Káně lesní hnízdí na stromech nejen v lesích, ale i v polních remízích a větrolamech. Loví výhradně hraboše na polích, loukách nebo v příkopech kolem cest. Často sedí na vyvýšených místech a vyhlíží svou kořist – drobné hlodavce.

Zemědělci je proto lákají na svá pole pomocí berliček, které dravci rádi využívají k odpočinku a hlavně k lovu hrabošů. V zimě se u nás objevuje i káně rousná, která pochází ze severu Evropy. Vejmi ojedinelé se můžeme v polích setkat i s kání bělochostou.

Káně to ale nemají v naší krajině jednoduché. Často hynou po zásahu elektrickým proudem na sloupech vysokého napětí. Občas se stávají obětí travičů i pytláků.

Pokud chcete ornitologům pomoci s mapováním míst výskytu kání, tak můžete vkládat jejich pozorování do databáze birds.cz.

Text a foto: Jiří Šafránek

Kontakty pro další informace

Video Jana Klimešová:

<https://youtu.be/dsIFE7U0xdY>

Video Jarmila Kačírková:

<https://youtu.be/7cMJS2KW3o>

Více informací o kání lesní najdete na webu ČSO: <https://www.birdlife.cz/ptak-roku-2021-kane-lesni/>.

Někteří vodní ptáci přilétají na městská zimoviště za potravou

Ledová zima nezaskočila jen řidiče, ale i vodní ptáky. Většina vodních ploch zamrzla a u nás přezimující ptáci se přesunuli do měst na místa, kam jim lidé nosí potravu.

Jde především o labuť velké a kachny divoké. Ojedinelé i o lysky černé, racky chechtavé, bouřní a bělohavé, poláky velké nebo chocholačky, hvízdáky, ostralky nebo kachničky mandarínské.

Nejvhodnější potravou pro vodní ptáky jsou, podle odborníků z Moravského ornitologického spolku, semena pšenice, loupáný oves nebo kukuřice, slupky jablek a zbytky zeleniny.

V menší míře lze použít i kousky nakrájeného nebo rozlámaného vysušeného bílého pečiva a chleba. V žádném případě na nich nesmí být plíseň nebo sůl, ptáci by se mohli přiotrávit a uhynout. Některé odborníci nedoporučují přikrmovat vodní ptáky pečivem, ale chovatelé vodní drůbeže na to mají opačný názor.

Pokud si nebudete jisti, o jakého vodního ptáka se jedná, vyfoťte ho a pošlete k určení ornitologům do Moravského ornitologického spolku na e-mail: mosprerov@seznam.cz. Možná objevíte i nějakou raritu. Ornitologové uvítají i fotografie kroužků nebo krčních límců labutí.

Jiří Šafránek

Foto v příloze: polák velký (vpravo nahoře), kachnička mandarínská (uprostřed), labuť zpěvná s krčním límcem (vpravo dole), racek bělohavý s kroužkem PKHU (vlevo dole).

Husice nilské vodí mláďata v největších mrazech

Pár husic nilských vyseděl v těchto mrazivých dnech mláďata na rybníce v Majetíně na střední Moravě. Pravděpodobně je zmátlo poměrně teplé počasí v prosinci. Jde o nejčasnější hnízdění tohoto druhu v České republice.

Husice nilské pocházejí z Afriky, ale v minulém století se již úspěšně aklimatizovaly v Anglii a v Nizozemí a odtud se nyní šíří i do střední Evropy. Na střední Moravě hnízdí od roku 2013, kdy měly dvě mláďata na Hradeckém rybníku v Tovačově.

V následujícím roce vyvedl tovačovský pár 6 mláďat, ale od roku 2015 se přemístil na šterkovnu u Krčmaně, kde vyvedl 9 mláďat. V roce 2016 opět zahnízil asi stejný pár u Krčmaně a měl 9 mláďat. V obci Majetín zahnízily husice nilské poprvé již v roce 2016 a vyvedly 4 mláďata.

Jejich letošní hnízdění je zcela výjimečné termínem vylíhnutí mláďat. Poprvé byla pozorována již 30. ledna a bylo jich jedenáct. Nyní jich mají sedm a to asi díky extrémním mrazům a nedostatku přirozené potravy.

Husice jsou býložravými vodními ptáky, živí se výhradně vodními rostlinami. Na zimu odlétají na jih Evropy, kde naleznou dostatek vhodné potravy. Jejich zimování u nás není běžné. To že si v zimě pořídily mláďata, by se dalo označit za zcela

nezodpovědné.
Jiří Šafránek

Foto a video: Jarmila Kačírková
https://youtu.be/m3VSq_POeWo

Rodinný Penzion Majorka

Nově a stylově zrekonstruovaný secesní dům postavený Janem Husičkou v letech 1867–1872. Statek s konírnou býval ve své době nejkrásnějším domem v obci Slatinice. Manželé Husičkovi měli dceru Marii, která se po I. světové válce provdala za Františka Koudelku, důstojníka rakouské armády, který se narodil v nedalekých Drahanovicích. Marie Koudelková Husičková byla zvaná podle hodnosti svého manžela „Majorka“.

Dnes je z bývalého statku stylový penzion, který svým návštěvníkům nabízí ubytování v šestnácti pokojích. Pro náročné klienty je připraveno VIP apartmá Pekárna, vybavené stylovým nábytkem a americkými kamny.

Všem hostům je k dispozici společenská místnost a dále se v objektu penzionu nachází stylově zařízený prostor Pekárny. Oba tyto prostory lze využít

pro firemní večírky, oslavy narozenin, rauty a jiné společenské akce. Pro školení a semináře nabízí penzion vlastní vybavenou školicí místnost pro 40 osob.

Lázně Slatinice a. s.,
Slatinice 29, 783 42,
www.lazneslatinice.cz,
recepce@lazneslatinice.cz

S
Lázně Slatinice
A.D. 1926

Na jaře s DDM Olomouc nuda nehrozí

Olomouc, 09.03.2021 • Na letošní jaro připravili pracovníci olomouckého Domu dětí a mládeže několik různorodých akcí a zapojit se může každý.

Oblečte strom do nového kabátu

U Domu dětí a mládeže si jeden strom, je to habr, obléká háčkovaný kabát. Náš tloušťák má v pase 125 cm a je mu velká zima. Pomozte nám pro něj uháčkovat pěkný svetřík. Každý přidá kousek a strom bude mít veselý kabátek. Vlna

na vás čeká v pavilonu zájmových činností DDM za prvními dveřmi, a to každý den od 8 do 15 hodin. Až kousek svetru dokončíte, přiháčkujte jej na strom u DDM – nebojte, poznáte ho na první pohled. Akce pro veřejnost trvá do 31. března 2021.

Originální velikonoční forma

Na stejném místě nabízíme členům keramických kroužků hlínu. Vymodelují si formu na velikonoční pečení. Muffin tak získá originální tvar králíka, kuřete nebo květiny. Svůj výrobek přinesou na stejné místo, v dílně jim ho vypálíme a dáme

na předávací místo. Na Velikonoce si upečou dobrotu z vlastní formy.

Kraslicový rekord

Velikonoční olomoucký rekord. Kolik dáme kraslic? Loni jsme ozdobili stromy u DDM (Janského, Rožňavská a 17. listopadu) a sousedské stromky. Letos vyzýváme děti ze škol, školek a sousedy, aby doma vyfoukli vajíčko, ozdobili jej a tajně pověsili na strom - děti před svou školou nebo sousedé před svým domem na ulici. Těšíme se na krásné fotografie. Počty v úterý 7. dubna sečteme. Bude jich 2021 nebo víc? Svou krasličku si do konce dubna ze stromu odstrojte a odneste domů.

Pohybem ku zdraví

Tělocvik on-line. Svižných 30 minut s trenérem pro děti i dospělé nabízí DDM každou středu od 16 hodin do 16.30. Protáhněte se po dlouhé zimě doma na koberci. Přihlásit do hodiny se můžete na adrese www.ddmolomouc.cz/akce/online-hodina-telocviku.

Připravených akcí je však ještě více a aktuální informace jsou vždy na www.ddmolomouc.cz/akce.

Šárka Marxová Kvochová
keramika@ddmolomouc.cz
 tel.: 723 525 031

Není jim osud zvěře lhostejný

I přes stále se zvyšující počty nově nakažených a přísná vládní nařízení, nenechávají členové Mysliveckého spolku Blata Hněvotín zvěř hladovět. Při první sněhové pokrývce, která v lednu dorazila také na Hanou a oblékla přírodu do bílého šatu, se stala okamžitým signálem pro nutný rozvoz 50-ti metrů uskladněné řepy. Myslivecký hospodář Pavel Toman proto okamžitě svolal brigádu, které se zúčastnili členové MS za aktivní podpory svých adeptů. Vhod přišla i kamarádská výpomoc soukromého zemědělce, který

zapůjčil techniku k nakládce a rozvozu - děkujeme.

Řepa byla rozvezena k zásypům a na určená místa v honitbě, spolu s pšenicí, ječmenem i s pozadkem s plevy a solí. Loňské dva plánované hony se členové MS rozhodli zrušit z důvodu pandemie a respektování vládních nařízení. Pořádat hony jen pro odlov drobné zvěře jim nepřipadalo tím správným z hlediska myslivosti. Čímž se sice připravili o možný finanční výtěžek, používaný na nákup krmiva pro zvěř, což teď budou muset řešit

z vlastních soukromých zdrojů. Protože přišli i o možnost pořádat tolik oblíbený Myslivecký ples jehož výtěžek bývá tím hlavním finančním obnosem pro nákup krmiva. Svým jednáním nejlépe dokazují veřejnosti, že jim nejde jen o mnohdy nehezky proklamované střílení, ale hlavně jim jde o dobrý zdravotní stav zvěře a o udržení početních stavů drobné zvěře žijící v naší přírodě.

Rudolf Krč

Hněvotínské sčítání zvěře

Letošní celostátní termín sčítání zvěře byl stanoven orgány státní správy na sobotu 27. února. Znalost stavu zvěře a jejich přírůstků v honitbě je jedním ze základů správného mysliveckého chovu a hospodaření v honitbě. Proto je mu u nás také věnována celoroční pozornost a péče. Sraz členů našeho Mysliveckého spolku Blata Hněvotín byl toho dne vzhledem k dodržení vyhlášených opatření uskutečněn s rozestupy venku u myslivecké chaty zvané Výrovka. Již na první pohled na nastoupené členy MS i s adepty bylo patrné, že účast je silně ovlivněna pandemií z důvodu covidu 19, který, jak je vidět se nevyhýbá ani našim myslivcům.

Způsobů sčítání zvěře, jak informoval také dva přítomné adepty v našem spolku provádějící praxi myslivecký hospodář Pavel

Toman, existuje několik druhů i způsobů. Nejlepším způsobem sčítání zvěře však je celoroční monitorování revíru. U nás do sčítání vstoupila také moderní technika v podobě termokamery, kterou jsem měl možnost používat, informoval hospodář. Letošní, i když kratší dobu trvající sněhová pokrývka, což není na Haně výjimkou, také významně přispěla k zjištění přesnějších údajů o počtu a druhu divoké zvěře. Jsem také v úzkém kontaktu s mysliveckými strážemi, kterým bych chtěl poděkovat za jejich aktivitu, protože celou zimu mě informovali o výskytu různých druhů zvěře v revíru a počtech jednotlivých druhů zvěře na svých úsecích.

Nakonec následovala hlášení přítomných členů o početních stavech zvěře provedené a spočítané u svých zásypů a právě vykona-

nou pochůzkou. Samozřejmě nechyběla ani informace o jejich kondici po právě doznívající zimě. I přesto, že jsme loňské podzimní hony zrušili, současný způsob zemědělské výroby a současná skladba krajiny moc nepřeje v naší honitbě bažantů zvěři. Jediné, co je potěšitelné, je stav koroptví, kterých jsme napočítali 160.

Proto jsme se také okamžitě rozhodli v rámci našich omezených možností alespoň k částečnému zlepšení životních podmínek bažantů zakoupit za 5000 korun sazenice keřů a provést jejich výsadbu na páteřní cestě k zahrádkám. Tímto přijatým opatřením a společným popráním si pevného zdraví bylo letošní sčítání zvěře na Výrovce v Hněvotíně ukončeno.

Rudolf Krč

Broková střelnice

Vážené dámy, pánové, členové OMS Olomouc, dovoluujeme si vám s radostí oznámit, že po více než dvouleté přestávce a zásadní rekonstrukci a přestavbě celého střeleckého areálu zahajujeme **v neděli 7. března provoz na naší zbrusu nové brokové střelnici na Lazcích.**

K dispozici jsou 2 kompletní skeetová stříliště a zázemí naší nové, moderní technicko - správní budovy.

Běžný provoz bude každý:

- čtvrtek od 14 do 18 hodin
 - neděle od 10 do 15 hodin

Cena pro členy ČMMJ je 4 Kč /terč. Pro ostatní 6 Kč /terč.

V průběhu roku budeme ještě dokončovat infrastrukturu - jako parkovací zázemí, zlepšení příjezdové komunikace a také naprojektovanou kulovou část střelnice - s vysněným „divočákem na průseku“.

ČMMJ OMS Olomouc - Lazce
v neděli 7. března 2021 od 10 hodin

Zahajujeme provoz naší nové brokové střelnice

- dvě kompletní skeetová stříliště
- zázemí nové technicko správní budovy

Standardní provoz: Čtvrtek od 14 do 18 hodin Neděle od 10 do 15 hodin	Ceny: Pro členy ČMMJ sleva Pro ostatní	4 Kč/terč 6 Kč/terč
---	--	------------------------

V případě zájmu střílet mimo provoz, pronájem areálu atp. se obraťte na hlavního správce střelnice pana **Vojtěcha Budíka** - tel: 603 833 194
 Více informací na www.omsolomouc.cz

Vše je samozřejmě závislé od standardního fungování našeho spolku a možnosti v plném rozsahu realizovat naši činnost a akce po zlepšení situace s pandemií COVID - 19.

Na český trůn nikdy neusedla žádná „cizácká“ dynastie

Letos si připomínáme 1100 let od mučednické smrti první historické doložené české kněžny sv. Ludmily. Pokud napíšete, že by bylo dobré si v tento čas připomenout všechny její potomky na českém trůnu, setkám se typicky s dvojí reakcí. Buď že by takový seznam byl příliš krátký, protože Přemyslovci vymřeli, nebo naopak, že by byl příliš obsáhlý, protože jednotlivé dynastie sedící na českém trůnu na sebe genealogicky navazují, a tudíž se jedná prakticky o všechny naše panovníky. Ponechme nyní stranou, že správnou je ta druhá jmenovaná možnost, a pojďme se nyní postupně zaměřit na jednotlivé manžele po sobě jedoucích dědiček českého trůnu.

Názor, že Přemyslovci vymřeli a tudíž dnes již jejich potomci nežijí, můžeme směle odložit jako naprosto mylný. Můžeme se však setkat s jiným, podobným tvrzením, které sice respektuje fakt, že děti dědiček mají logicky přemyslovský původ po matce, ale staví na tom, že jejich manželé byli cizinci, kteří neměli s českým královstvím nic společného; stali se totiž jeho vládci *de jure uxoris*, a nikoliv proto, že by byli sami přemyslovské krve. Pojďme se nyní na tuto hypotézu blíže zaměřit a ukažme si, u kterého českého vládnoucího rodu či jednotlivce platí, a u kterého nikoliv.

1) Přemyslovci

Všichni historicky doložení a známí Přemyslovci jsou potomci sv. Ludmily (*samo-zřejmě kromě jejího manžela Bořivoje I.*). Neexistuje žádná „vedlejší“ či „neznámá“ větev Přemyslovců, která by byla jiného původu. Proto kdokoli, kdo je schopen prokázat, že je potomkem jakéhokoli Přemyslovce, je zároveň automaticky potomkem sv. Ludmily.

2) Boleslav Chrabrý

Prvním naším doloženým nepřemyslovským vládcem byl 11. český kníže Boleslav Chrabrý (966/7–1025) z polské dynastie Piastovců. Můžeme sice výkon jeho vlády zpochybňovat z pohledu nástupnického práva (*Přemyslovci nevymřeli, nebyl tudíž důvod ke změně dynastie*), nemůžeme však popřít fakt, že Boleslav přemyslovského původu byl. Jeho maminkou byla totiž princezna Doubravka (†977), dcera 5. českého knížete Boleslava I. (cca 915–967/72). Všichni potomci Piastovců počínaje jejími dětmi jsou tak původu přemyslovského.

3) Jindřich Korutanský

V roce 1306 vymřeli smrtí krále Václava III. (1289–1306) Přemyslovci po meči (*po-mineme-li, že nemanželská větev opavských Přemyslovců vymřela až v roce 1521*) a bylo tedy zřejmé, že budoucí český král nebude Přemyslovcem po meči. Prvním úspěšným kandidátem byl manžel Václavovy sestry princezny Anny (1290–1313) korutanský vévoda Jindřich (cca 1265–1335) z rodu Menhardovců. Přestože bývá připomínán jako zahraniční kandidát, nemůžeme pominout, že babička jeho maminky byla princezna Ludmila (1180–1240), dcera českého knížete Bedřicha (1141/2–1187) a tedy neteří českého krále Přemysla Otakara I. (1155–1230). I Jindřich byl tedy původu přemyslovského.

4) Rudolf Habsburský

Rudolf Habsburský (1282–1307) usedl na český trůn jako manžel vdovy po králi Václavu II. (1271–1305). Jeho otcem byl římský král Albrecht I. (1248–1308), předek všech ostatních Habsburků na českém trůnu a jeho matkou byla bavorská princezna Alžběta (1282/3–1313) z rodu Wittelsbachů, sestra Jindřicha Korutanského a tudíž také pravnučka výše zmíněné princezny Ludmily.

5) Lucemburkové

O Janu Lucemburském (1296–1346), prvním Lucemburkovi na českém trůně, se někdy přímo hovoří jako o „králi cizinci“. Příliš často se zdůrazňuje, že byl synem římského císaře Jindřicha VII. (1278/9–1313), málo se však hovoří o jeho mamince Markétě Reginarovské (1276–1311), dceři brabantského vévody Jana I. (1253–1294), která patřila mezi potomky uherské princezny Sofie (1040–1095) a to v 9. generaci jejich potomků. Sofie sama byla pravnučkou výši zmíněného Boleslava Chrabrého a tedy Přemyslovnou 2x po přeslici.

6) Habsburkové

Rudolf Habsburský vládl českému království jako jednotlivce a jeho mandát bývá navíc zpochybňován, protože mu jeho otec, římský král, udělil Čechy jako odumřelé léno, ale již v době, kdy byla lenní podřízenost českého krále vůči římskému panovníkovi právně zrušena Zlatou bulou sicilskou. Dynastie Habsburská počínaje králem Albrechtem (1397–1439) začíná vládnout na českém trůnu v souladu s nástupnickým právem, neboť manželkou tohoto Albrechta

je dědička českého trůnu princezna Alžběta (1409–1442), dcera císaře Zikmunda Lucemburského (1368–1437). Albrecht je rovněž potomkem výše zmíněného stejnojmenného římského krále a tudíž také potomkem Přemyslovců. Stejně tak je jeho potomkem budoucí císař Ferdinand I. (1503–1564), který usedne na českém trůnu jako manžel dědičky českého království, princezny Anny Jagellonské (1503–1547).

7) Jiří z Poděbrad

Jiří z Poděbrad se nechává zvolit českým králem v rozporu s nástupnictvím, neboť potomci českých králů stále žijí. Je to zároveň jediný český panovník (*společně se svým zetěm Matyášem Korvínem*), u kterého přemyslovský původ není prokázán. Patrně opravdu neměl s českou královskou rodinou nic společného.

8) Jagellonci

Po smrti Jiřího z Poděbrad se vrací český trůn do rukou dědiců, když je za krále přijat Vladislav II. Jagellonský (1456–1516), pravnuček císaře Zikmunda po matce. Tím, že u nás nikdy nevládne jeho otec, polský král Kazimír IV. (1427–1492), není třeba nutně prokazovat jeho přemyslovský původ. I on jej však má, neboť je několikanásobným potomkem krále Vratislava II. (1032–1092). Dcera Vladislava II. je výše zmíněná princezna Anna, dědička království a manželka císaře Ferdinanda I.

9) zimní král Fridrich Falcký

V období legitimního nároku Ferdinanda II. (1578–1637) na český trůn, obsazuje Prahu Fridrich Falcký a nechává se korunovat českým králem. Protože jeho vláda není legitimní, nebylo by nutné zde jeho přemyslovský původ zmiňovat. Přesto i on je potomkem Přemyslovců, i když ne v takovém pořadí, které by mu umožňovalo vznést na český trůn bezprostřední nárok. Nejen, ale také proto je jeho vláda krátká a český trůn se poté vrací do rukou dědiců. Je prapravnukem výše zmíněných Kazimíra IV. a Alžběty Habsburské.

10) Karel Bavorský

Na počátku vlády Marie Terezie (1717–1780) obsazuje Prahu pozdější římský císař Karel Bavorský (1697–1745), který neuznává její nárok na český trůn, a prohlašuje

Na český trůn nikdy neusedla žádná „cizácká“ dynastie

se sám českým králem. Jeho vláda je stejně nelegitimní jako vláda Fridricha Falckého, ač i on sám je potomkem Přemyslovců. Stejně jako Marie Terezie je i on prapravnukem císaře Ferdinanda II.

11) Lotrinští

Přestože Marie Terezie vládne sama a nikoliv její manžel František Štěpán Lotrinský (1708–1765), je i on přemyslovského původu, neboť je stejně jako jeho manželka pravnukem císaře Ferdinanda III. (1608–1657).

Shrnutí

Podíváme-li se na dynastie a jednotlivce vládnoucí na českém trůnu, pak můžeme konstatovat, že na něj nelegitimně nastoupili tito jednotlivci:

- polský kníže Boleslav Chrabrý
- rakouský vévoda Rudolf Habsburský
- Jiří z Poděbrad
- falcký kurfiřt Fridrich Wittelsbach
- a budoucí římský císař Karel VII. Wittelsbach,

příčímž pouze u Jiřího z Poděbrad český panovnický původ prokázán není.

Podíváme-li se na dynastické sňatky dědiček českého trůnu, shledáváme, že jsou všechny nejen příbuzenské, ale že se všech případech jedná o sňatky potomků Přemyslovců, kdy:

1. Anna Přemyslovna a Jindřich Korutanský jsou potomci Vladislava I. (cca 1100–1174) jakožto bratranec a sestřenic 3. stupně.
2. Eliška Přemyslovna a Jan Lucemburský jsou potomci Boleslava I. v 11. a 14. generaci. Tímto způsobem je Eliška dokonce vzdálená praprateta svého manžela.
3. Alžběta Lucemburská a Albrecht Habsburský jsou oba potomci Vladislava I. a to v 8. a 9. generaci (*Alžběta je tedy tímto způsobem vzdálenou tetou svého chotě*).

Jan Lucemburský a Eliška Přemyslovna na téměř dobové podobence z triforia chrámu sv. Víta

4. Jejich dcera Alžběta a Kazimír IV. Jagellonský jsou oba potomky Vratislava I. a to v 11. a 10. generaci (*zde je tím pádem Kazimír vzdáleným strýcem Alžběty*).
5. Anna Jagellonská a císař Ferdinand I. jsou oba potomky Alžběty Menhardovské (*pravnučka princezny Ludmily*), resp. jejího vnuka, rakouského vévody Albrechta II. (1296–1358) a to v 6. generaci. Jsou tedy bratranec a sestřenice v 5. stupni.
6. Marie Terezie a František Štěpán Lotrinský jsou oba pravnučky císaře Ferdinanda III. (*který je sám pravnučkou Ferdinanda I. a Anny*). Jsou tedy bratrance a sestřenice ve 2. stupni.

jako ony vždy potomkem Přemyslovců.

Ač s vyměněním konkrétní dynastie přecházel nárok vždy na další dynastii odlišného jména, podstatné je, že tyto návaznosti byly vždy prosty jakýchkoli diskontinuit. Nejenže všechny české panovnické rody tvoří jednu kontinuální rodinu na českém trůnu, ale tento požadavek přemyslovského původu naplňují vždy i přiřazení manželé dědiček.

S výjimkou Jiřího z Poděbrad **na český trůn nikdy neusedla osoba, které by nebyla potomkem Přemyslovců** a tedy i sv. Ludmily, jak graficky ukazuje také příložené schéma.

Petr Nohel

Závěr

Můžeme konstatovat, že pouze v případě rodiny Jiřího z Poděbrad není prokázána návaznost na některý český vládnoucí rod. Dokonce i v případě dílčích a krátkodobých usurpací českého trůnu osobou v nezpůsobilém pořadí k uplatnění bezprostředního nároku na český trůn taková souvislost prokazatelná ve všech případech je. Zásadním faktem je však skutečnost, že také všechny dědičky českého trůnu v dějinách pojalý za muže pokaždé osobu, která byla stejně

ŽÁDNÉ REKLAMY, PROSÍM!

ŠETŘÍM NAŠE LESY – HISTORICKÉ DĚDICTVÍ

ZEMÍ KORUNY ČESKÉ

Retardace aneb Od krále k prezidentovi

Srovnání Ferdinanda V. Dobrotivého s Milošem Zemanem

Na FB stránce Návrat krále nedávno připomněli osobnost posledního českého korunovaného krále Ferdinanda V. s otázkou, zda by nebylo od věci jeho památku v Praze připomenout pomníkem. Pod článkem se sešla řada reakcí včetně těch, že Ferdinand byl retardovaný, více méně neškodný blázen – argumenty, co vše uměl, ovládal a dokázal, nepomohly. Prostě blázen a hotovo.

To je běžný názor nejen plebsu, odchovaného retardovanými komunistickými pohádkami, ale najdeme jej i v historických příručkách sestavených lidmi s univerzitním vzděláním, kteří ovšem v mládí vydávali marxismus-leninismus, pohádku všech pohádek (těch retardovaných), za vědu, a to exaktní, i když pravda – podobné náhledy na Ferdinanda měli i někteří doboví machiavelisté, kteří se vyskytují v jakékoli době.

Jako pandán k výše uvedenému je podobně rozšířený názor, že Miloš Zeman je persona nadprůměrně inteligentní, což zastávají i ti, kteří jinak současnou hlavu zdejšího státu vůbec nemusí. Tak si to porovnejme. Retardaci, čili zastydělou situaci, osobě a jejímu postavení neadekvátní, ne-

vhodné, nepatřičné reakce budeme porovnávat s reakcemi uměřenými, v dané situaci správnými a vhodnými, patřičnými, jak to bývá či má být u člověka, které je mentálně zralý a psychicky zdravý.

Počátky, příčiny, následky

Ferdinand trpěl od narození epileptickými záchvaty a do devíti let – tedy v rozhodné době, kdy se děti naučí nejvíce věcí – nebyl vůbec nijak vzděláván. Byl izolován od jakýchkoli aktivit, duševních i fyzických, protože se tehdy mělo za to, že jakákoli zátěž nemoc zhoršuje. Když pak byl zvolen jiný postup, začínal v devíti letech de facto od nuly, včetně toho, že se učil chodit. Přes tento obrovský handicap, Ferdinand s mimořádnou pílí vše dohonil

– měl nadání pro jazyky a hudbu, zručně kreslil a zajímal se o přírodní vědy.

Mluvil jazyky hlavních národů monarchie – německy, maďarsky, italsky a česky, a kromě toho francouzsky (Ferdinandova Ahoť, Marie Anna Karolína Pia Savojská – uherská, česká, slavonská, chorvatská, dalmatská, lombardská, benátská královna mluvila jen italsky a francouzsky a Ferdinand jí celý život tlumočil), a pak ještě latinsky, přičemž tento univerzální jazyk církve a vzdělanců obzvláště miloval.

Ferdinand hrál mimo jiné na klavír a trubku, udržoval rozsáhlou korespondenci, zajímal se o technický pokrok své doby, projevoval talent v mechanice, geometrii, astronomii, zaváděl moderní poznatky v zemědělství, byl odborníkem v heraldice a numismatice, zakládal nejrůznější sbírky, včetně na svou dobu unikátního technického kabinetu a velký zájem věnoval botanice. Vlastnil několik tisíc přírodně historických vyobrazení a mikroskopických preparátů, které z největší části sám zhotovil a ve své době byl jedním z mála učených laiků, kteří používali mikroskop.

Ferdinand se mimo jiné vyučil zahradníkem, zatímco mámin mazlíček Zeman je něco jako Marfuša z Mrazíka – nemusel nikdy nic, vše dostával na podnosu. Když byl pak po maturitě nucen nějakou dobu pracovat v úctárně Tatry Kolín, jeho spolupracovníci vzpomínají, že ho to nebavilo a k ostatním se choval přezíravě.

Tavík František Šimon: Zasněžené Hradčany

Retardace aneb Od krále k prezidentovi

Politika, služba, pomsta

Prvním činem Ferdinanda po jeho nástupu na trůn byla amnestie pro lombardské revolucionáře, odsouzené k mnoha letům žaláře za politické delikty.

Prvním činem Zemana po jeho nástupu do funkce, a pak více méně všech jeho následujících, byla snaha pomstít se všem těm, kteří ho podle něj zradili, či jen nedocenili Zemanovu genialitu, či se na něj neuvážlivě křivě podívali – s pomocí zákulisních intrik, lži, pomluv, výrobou diskreditací, s využitím lidí majících vazby na podsvětí.

Během divokých březnových událostí v revolučním roce 1848 odmítl Ferdinand záměr vojska proti revolucionářům s tím, že se „nebude střílet do svých lidí“, odvolal neoblíbeného Metternicha, přislíbil lidem konstituci a svolal ústavodárný říšský sněm. Jenže lid chtěl stále víc. V říjnu 1848 vtrhl dav na říšské ministerstvo války, zlynčoval Ferdinandova ministra Laturu, a pak jeho bezvládné tělo pověšil na lampu na ulici.

Většinou se udává, že k následné abdikaci Ferdinanda přiměla dvorní kamarila, která v atmosféře revoluce chtěla na trůnu někoho mladšího a rozhodnějšího. Ve svém deníku Ferdinand napsal, že se k odstoupení rozhodl sám, přiměl ho k tomu „nevědek Mých poddaných“, kterého se mu dostalo za jeho ústupky – a vražda Latura v tom hrála podstatnou roli.

„Po zralé úvaze a s přesvědčením o nevyhnutelné nutnosti tohoto kroku (velké a rozsáhlé proměny naší státní formy) jsme dospěli k rozhodnutí slavnostně se zříci rakouské císařské koruny... Kéž Vám Všemohoucí opět vrátí vnitřní klid, dovede pomýlené k pravému poznání,“ prohlásil Ferdinand 2. prosince 1848 při své abdikaci v Olomouci, kam se dvůr uchýlil z rozbourané Vídně, zatímco sněm zasedal v nedaleké Kroměříži.

Když jeho nástupce, synovec František Josef před ním poklekl, Ferdinand mu řekl: „Bůh ti žehnej, jen buď hodný a Bůh tě ochrání. Rádo se stalo!“

Toto úžasné předání moci, jako z nějakého středověkého rytířského románu, je mimochodem jedna z věcí, proč lid, který ztratil veškerý pojem o cti, šlechtivosti,

mravnosti označuje Ferdinanda za slabomyslného blázna – na rozdíl od Trumpů, Zemanů etc., kterým by něco podobného nepřišlo na mysl ani v tom nejčernějším snu.

Kdo objímal stromy

Ferdinand se přestěhoval z Vídně na Pražský hrad. Zatímco lid svůj vnitřní klid hledá dodnes, Ferdinand svou novou úlohu přijal s pokorou a čínorodostí, podporoval vědu a kulturu a sám se vědění a kultuře aktivně věnoval. Když jako dědictví získal v Čechách panství Zákupy, bylo ve značně neutěšeném stavu a Ferdinand z něho během pár let udělal moderní prosperující hospodářství, z jehož výnosů sponzoroval rozličnou bohubilou aktivitu v Českém království.

Zeman se poté, co nebyl zvolen v roce 2003 prezidentem, stáhl uraženě na Vysočinu, kde začal okamžitě sprádat plány na to, jak se pomstít těm, kteří ho podrazili a pro Jeho Výsost Genialitu, jak mu to kdysi potvrdila maminka, nehlasovali – na prvním místě Grossovi, Špidlovi, Sobotkovi...

Po své abdikaci a odjezdu do Čech už Ferdinand nikdy nebyl ve Vídni, aby to nevypadalo, že snad chce strojit svému synovci nějaké úklady. Zeman se vrátil do Prahy a vstoupil na Hrad ne snad, aby zemi pomohl, ale aby se pomstil. První, co udělal, že rozvrátil svou vlastní stranu, sociální demokracii.

Kanál versus železnice

Zatímco Zeman na rozvoj Prahy nedal nikdy ani vinku, Ferdinand věnoval Praze sumy peněz v řádu dnešních stamiliónů – za Ferdinandova Nejvyššího purkrabí Království českého Karla Chotka byla vybudována základní kanalizační síť Prahy, byly vydlážděny pražské ulice a náměstí, a město osvětlily plynové lampy, byly zakládány veřejné sady, postavena řada veřejných budov a mimo jiné vybu-

dována koňka z Prahy přes České Budějovice do Lince.

Jediné, co za pobývání Zemana na Pražském hradě v Praze vzniklo, jsou bezpečnostní rámy na Hradě, které přehradily veřejnou cestu z Pražského mostu na Hradčanské náměstí, takže se tam nedá normálně chodit.

Zatímco Zeman sní svůj sen o kanálu Labe-Ondra-Dunaj, megalomanské stavbě, která by krajinu jižní Moravy protkala betonovými kanály, a na které si hodlá namastit kapsy stavební lobby spojená s kamarády kamarádů kamaráda Zemana, český král Ferdinand nechal vybudovat moderní a efektivní Severní dráhu, čili železnici, která slouží dodnes.

Hradní stráž

Ferdinand nehumil, nechlastal, nekrkal, nemluvil sprostě – v soukromí, natož pak na veřejnosti. Zeman to bez sebemenších rozpaků činí v přímém televizním či rozhlasovém pořadu, čímž dává najevo, jak lidmi, dětmi ve škole, kde visí jeho portrét, tímto státem pohrdá. Ferdinand byl řádně vychovaný, k lidem se choval uctivě. Nemluvil o dolních deseti milionech, ale pomáhal lidem v nouzi. Ze své apanáže přispíval potřebným, stejně jako na kulturní a vědecké aktivity, postavil špitál, podporoval dětské nemocnice... Zeman přispívá na fond ohrožených dětí, jejichž osud ho zblá zajímá – je to formální povinnost. Ferdinand byl křesťan, který bral poselství Ježíše z Nazaretu o lásce k druhému s veškerou vážností. Zeman bere vážně jen sám sebe.

Ferdinand nebyl žádný fanfaron – ve volných chvílích mastil s hradní stráží na Pražském hradě karty. Dovede si někdo představit, že by Jeho Výsost Zeman se snížil k tomu, aby hrál se stráží karty?

Knížata a zemani

Charakter osobnosti, její intelektuální i jiná potence, respektive impotence, se dobře pozná podle jejího smyslu pro hu-

Foto Petr Horčíčka

Retardace aneb Od krále k prezidentovi

mor. Poté, co se vzdal trůnu ve prospěch svého synovce, Ferdinand prohlásil, že se k politice nadále nebude vyjadřovat. Porušil to jen jednou. Když to Franz Josef projel s Prusy v roce 1866 u Hradce Králové, neudržel se a poznamenal: „To bych dokázal taky.“ To byl během uplynulých osmnácti let jediný Ferdinandův komentář k panování jeho následovníka.

Ovšem Zemanovy bonmoty. Během prezidentských voleb, kdy byl jeho protikandidátem kníže Schwarzenberg, Zeman v TV Prima prohlásil: „Víte, jaký byl rozdíl mezi knížaty a mezi zemany? Knížata měla právo první noci, a díky tomu zdegenerovala, protože své nevolnice nemuseli znásilňovat, nemuseli tedy vydávat energii na toto znásilňování. Zatímco my zemani jsme si svého práva, nejenom v sexuální oblasti, vždycky toto právo museli těžce vybojovat, a proto jsme zdegenerovali.“ Ech.

Na adresu bývalé ministryně školství Petry Buzkové Zeman pronesl následující: „Někteří puritánští členové ČSSD kritizovali Buzkovou pro její údajnou sexuální promiskuitu. Nejsem puritán a jen jsem s pobavením poslouchal příběhy několika kolegů, jak překonali vzdálenost mezi kunderovskou registráží, kontaktáží a konzumáží během jediného dne. Shodně s Markem Twainem bych jen dodal, že hodnota této trofeje byla poněkud devalvována četností jejich údajných výskytlů.“ Ech ech.

A Zemanův hovňouský ostrovtip ovšem nedá pokoj ani takové nevinné věci, jako je zelenina: „Můj vztah k zelenině je veskrze pozitivní. Žádám ovšem, aby mezi mne a ji byl vsunut transformační mezičlánek, který se jmenuje prase.“ No tak to je trefa do černého. Trapné především je, že Zeman v tom trapnost a ubohost nevidí, naopak – překládá to divákům jako to právě ořečové. Tak tomu bývá u notorických alkoholiků.

Prezidentova bojová zástava

Sexuální potence, respektive impotence nedá Zemanovi spát a podobně mu v hlavě straší zbabělost – Zeman má neustále potřebu někoho – z poza buku – označovat za zbabělce, naposledy Donalda Trumpa. Byl první, kdo mu gratuloval k vítězství a pak se mu neustále vnucoval, aby ho

Donald přijal v Bílém domě. Nakonec s ním ulovil aspoň společné foto, přičemž Trump pořádně ani nevěděl, kdo to je. Zeman se pomstil, označil ho za zbabělce, ale až v době, kdy už Trump ležel po prohraných prezidentských volbách na lopatkách a všichni se od něj odvrátili.

Zatímco Ferdinand každý den za každého počasí chodil na vycházky po městě, zdravil se s Pražany, dětem dával bonbony a žebrákům almužny, statečný zeman Zeman, který si bere ženy násilím, se už šest let v Praze na veřejnosti neukázal – od doby, co se na něj snesla sprška vajíček na slavnosti k výročí 17. listopadu na Albertově.

Když v roce 1868 vezli základní kámen k Národnímu divadlu, dostal se kočár s Ferdinandem do slavicího davu, Pražané Ferdinanda poznali a začali vyvolávat: „Ať žije poslední korunovaný český král!“ a „Sláva korunovanému králi!“ Ferdinand povstal, a na všechny strany se klaněl.

Kdykoliv se v Praze objevil Zeman, ještě než si do města troufl, ozval se pískot a na Pražském hradě mu česká „diverzně-umělecká skupina“ převlečená za kominíky pověsila na střechu místo prezidentské standardy obrovské červené trenýrky. A hurá do boje!

Alláhu Akbar

Ta třeba: Zeman z bezpečí Evropy, obklopený tělesnou stráží, žertoval na adresu dvou bezmocných Čěšek, unesených radikály v Pakistánu, kterým šlo o život. S novináři, kteří se ptali na jejich osud, se Zeman, podle všeho ožralý, „žertovně“

rozloučil se slovy Alláhu Akbar, které používají teroristé, když se někomu chystají spektakulárně uříznout hlavu.

Vedle kominíků totiž Zeman bojuje především s islamisty. Poté, co lid obecný vystrašil islámským terorismem, nechal podhradí napospas bradatým fanatikům, číhajícímu za každým rohem, a sám se zabarikádoval na Pražském hradě – bezpečnostní opatření, která nechal na Hradě zřídít, tam nebyla ani za druhé světové války. Ale pravda, dnes je mír.

Každopádně přes betonové zátarasy a bezpečnostní rámy do Hradu neproklouzne ani myš, ale ani normální Pražan, který by se chtěl dostat po veřejné komunikaci z Prašného mostu na Hradčanské náměstí. A o to možná jde. Rámy na Hradě nejsou ani tak proti nějakým potenciálním islámským či jiným teroristům, ale proti Pražanům – ti totiž nemají pana prezidenta rádi, na rozdíl od islamistů, kteří o Zemanovi netuší.

Čestnou stráž Ferdinanda tvořil jeden důstojník a osm členů mužstva. Papežská švýcarská garda má 135 mužů. Českého prezidenta hlídá malá armáda o síle bez mála tisíc mužů – mimo jiné 90 důstojníků, 135 praporčíků a 668 poddůstojníků. Na papeže si brousí zuby různí vyšínutci z celého světa, zatímco po Zemanovi štěkne leda tak čínský pokojový psík. (Taková pitomost, jako uříznout hlavu české hlavě státu v přímém přenosu k tomu objednané CNN Prima News by se, Alláhu Akbar, mohla odehrát jen v Růžovém panterovi. Ale už jen tato představa Zemana bezpochyby děsí.)

Retardace aneb Od krále k prezidentovi

Olovo čili Jak spáchat atentát

Na Ferdinanda ovšem atentát spáchaný byl, ne islámským fanatikem, ale zcela nefanatickým křesťanem. V létě roku 1832 na něj v lázních Baden provedl vražedný útok vysloužilý důstojník Franz Reindl, který byl pro chronický alkoholismus poslán do pense, byl neustále zadlužen a žádal po korunním princí 900 zlatých, což byla v tu dobu opravdu velká sumička. Ferdinand, který byl veřejnosti znám svou štedrostí a pomocí lidem v nouzi, však žádost vyrovnat Reindlovy propitě peníze oslyšel, respektive věnoval mu „pouhých“ 100 zlatých. Když zhýralý lampasák zjistil, že není po jeho, rozlítilo ho to k nepříčetnosti a rozhodl se Ferdinanda odstřelit jako koroptev. Vypálil na Ferdinanda procházejícího se v parku z pistole, ale zasáhl ho jen do nárameníku. Nicméně Ferdinand tím nárazem upadl, a zatímco jeho pobočník utekl, Reindl na Ferdinanda namířil podruhé a chystal se škodnou, která ho připravila o jeho poctivě nárokovanych 800 zlatých, dorazit.

Nevíme, zda byl ožralý, ale druhá rána šla vedle úplně a po třetí nabít a vystřelit se mu už nepodařilo, neb ho zneškodnil přiběhnuvší zahradník. Reindl byl odsouzen k trestu smrti, ale Ferdinand, ačkoli byl se svou epilepsií citlivý na všechny vzruchy, utrpěl šok, z něhož se delší dobu léčil, zapřísahal otce, aby mu udělil milost. Toho sice nedocítil, nicméně Reindlovi byl absolutní trest změněn na doživotí.

Sociálně demokratická politička Petra Buzková po Zemanovi nepálila, ani tak, natož tak. Svou popularitou ale začala ohrožovat Zemanovo postavení ve straně, což byl ovšem smrtelný delikt. Zeman z pozice sociálně demokratického premiéra nechal své spolupracovníky proti Buzkové spustit akci Olovo (pb = P.B. – Petra Buzková), vystříženou jako z dílny StB před listopadem 89. Spočívala ve vyhotovení materiálů, které měly být podstrčeny novinářům, obsahujícím vymyšlené pomluvy toho nejodpudivějšího rázu, které měly Buzkovou diskreditovat jako matku a ženu i občansky (spis obsahoval prefabrikované „policejní záznamy“ z doby před listopadem o tom, že Buzková týrala svou malou dceru, živila se prostitucí a spolupracovala s StB). Minul-li se Zeman z různých příčin, třeba z důvodu le-

nosti, před listopadem povoláním, tak to po listopadu napravil.

Zavirovaný krtek

Zeman od počátku pandemie koronaviru (že by za něj nemohli čínští netopýři, ale český krteček?) nevystřčil nos, zavřel se v Lánech a měsíce o něm nebylo slyšet, takže nebylo jasné, co dělá, zda vůbec žije, což Pražané kvitovali. Pro jistotu ovšem nechal Pražský hrad celý uzavřít – nejen vnitřní prostory, což by šlo ještě pochopit, ale i všechna nádvoří včetně silnice z Prašného mostu skrz Hrad na Hradčanské náměstí. Paranoický severokorejský vůdce Kim to má taky tak. Když byl Ferdinand v roce 1836 ve svatovítské katedrále korunován na českého krále, řádila v zemi cholera a přes jistá bezpečnostní opatření, budoucí král ceremonii neodrekl.

Když na Zemana ve volební místnosti v lednu 2018 vystrčila ukrajinská aktivistka obnaženou hrud' s nápisem Zeman – Putinova děvka, tak to s ním málem seklo – ne tedy kvůli tomu nápisu, ten si možná i cenil. Aniž by se žena ozbrojená jen svou nahotou prezidenta dotkla, Zeman se zhroutil k volebnímu stolečku a bodyguardi ho museli více méně od táhnout do předsíně, než se z toho úleku vzpamatoval.

S Ferdinandem se v korutanské Goritzi při uvítací ceremonii splašili koně a divoká jízda skončila v hlubokém příkopu, kam se kočár převrhl. Všichni měli za to, že Ferdinand nemohl přežít. Korunní princ ale v naprostém klidu vystoupil z vraku, nařídil: „Řekněte majorovi, ať zavelí „k noze zbraň“;“ a pokračoval v přehlídce pěšky.

Z milosti Boží a z milosti mafie

Ferdinand se stal králem „z milosti Boží“, tedy ze vztahu mezi dvěma lidmi, na základě prastaré, neměnné tradice, a od mala byl vychován k reprezentaci, tedy k čestnosti, pravdomluvnosti, slušnosti, nestrannosti. Zeman byl od začátku svého mandátu loutkou těch, kteří ho na Hrad protlačili – podivných byznysmenů s nejasnou minulostí, pohybujících se na hranici zákona a majících kontakty do Putinova Ruska. Během prezidentské kampaně Zeman vědomě lhal, urážel, používal podpásová tvrzení nebo tvrzení vytržená z kontextu, polopravdy vydával za pravdy. Stal se hlavou státu sice „z vůle lidu“, ale podvodně – podobně jako původem vyhráli volby komunisté v roce 1946: tvrdili, co nebyla pravda, a slibovali, co nehodlali splnit.

Ferdinand se jako poslední korunovaný český král stal pro Čechy symbolem české

Foto Kawaii Baby Lon

Retardace aneb Od krále k prezidentovi

státnosti, tisícileté kontinuity českých dějin a kultury v rámci latinské, západní Evropy. Zeman, zavázaný svým podporovatelům napojeným na Rusko, vystupuje jako mluvčí Kremlu – cizí mocnosti s odlišnou kulturou a s imperiálními komplexy, která narušuje státní suverenitu svých sousedů a Českou republiku považuje za svou bývalou gubernii.

Královna smrt

Ferdinand žil celý život skromně. Zemřel na Pražském hradě při poslechu Haydnovy symfonie, kterou mu přehrával na klavír profesor Smita z pražské konservatoře, když předtím přijal svaté přijímání. V závěti, kterou sepsal sedmnáct let před svou smrtí, pamatoval i na služebnictvo. Podle ní měl personál jeho pražského dvora po jeho smrti dostávat pensi ve výši platu v době aktivní služby.

Jak umře Zeman? Klesne na dno řeky Styx, když ho Charón odmítne převést do říše míru? Obtížen balvany chorobného uspokojení – zadostiučiněním z odplaty všem těm, kteří mu kdy šlápli na kuří oko? Dojde mezi mloky na dně pokoje?

Jak bude po smrti? – Tobě dost těžce... / není co závidět, netěš se, – těš se!

Nebude to ale ani Klíma ani Krchovský. Ze Zemana zbyde Kunderův prezident zapomnění. A kdo bude jeho idiot hudby? Ti, co si zvolili zemana (rozuměj, toho z bonmotu o zemanech a knížatech) jako svoji reprezentaci? Před

svými dětmi a vnuky, předky, před českými dějinami, sami před sebou... Ani kanál Dunaj-Odra-Labe po Zemanovi nezbude. Jenom kanál.

Česká národní retardace

Pohlížet na Ferdinanda jako na slabomyslného a na Zemana jako inteligentního mohou jen ti, kteří na dějiny, politiku, lidský život sám používají míry a váhy – mírou všeho je síla a moc, a váhami jsou úspěch a peníze. Hulvátství, sprostota, neschopnost sebereflexe, starost jen o sebe sama, pohrdání jakýmikoli vyššími ideály, stejně jako lidmi, je pro ně známkou toho, že dotyčný má všech pět pohromadě – to jen, který se vyzná, ten se neztratí, apod., a kdo dostatečně ostré lokty nemá, nebo není ochoten použít nečistých prostředků k získání výhod pro sebe či svou rodinu, je vadný. Setkáváme se s tím dnes a denně. To je mentalita nedospělé, retardované společnosti, která na počátku novověku přišla o vlastní elity.

Intelekt je schopnost mentálně dospělého jedinice správně chápat věci v odpovídajících proporcích a v odpovídajícím kontextu. Když s tím srovnáme chování a jednání krále Ferdinanda a prezidenta Zemana, tak z toho Zeman vyjde jako zcela vyšinutý, těžce retardovaný člověk, který věci chápe deformovaně skrz své narcistní a egoistické představy o světě a o lidech, mentálně vězící ve svém dětství obletovaného jedináčka, kterému dají všichni za pravdu a který nemusí brát na nikoho a na nic ohled. Ferdinand byl

od mala vychován ke službě druhým, učil se správně rozlišovat mezi dobrým a špatným jednáním, mít vždy na paměti celek a dokázat se oprostit od svých osobních představ, tužeb a potřeb. Zeman bere tuhle zemi, tento národ jen do té míry, do jaké mu kdo aplauduje. Od Ferdinanda k Zemanovi – lze si vůbec představit větší intelektuální, kulturní, mravní, politický, civilizační, lidský sešup?

Myslel jsem, že k té poznámce na FB napíšu jen takovou glosu, ale trochu jsem se rozepsal, protože retardované, mudrlantské tuzemské rozumování mě rozčilovalo už na základní škole. Tak tedy: český král Ferdinand V. by si důstojný pomník v Praze zasloužil jako málokdo jiný. Pokud vynecháme knížete Václava, což byl ovšem světec, je Ferdinand nejslušnější hlava státu, jakou tahle země ve své více než tisícileté historii kdy měla.

Howgh.

Petr Placák

převzato z časopisu Babylonrevue.cz

**Partner
Zeleného kruhu
Olomouc**

Toto číslo vyšlo s podporou Lékárny U černého orla v Prostějově

Časopis vychází s podporou Koruny České

zelení A DOBA – měsíčník zelených hnutí

Vydává Zelený kruh Olomouc. Náklad 2 500 výtisků. Uzávěrka 15. dne v měsíci.

Šéfredaktor MUDr. Pavel Andrš, výtvarný redaktor Jiří Komár Jurečka

Redakce: V Kotlině 4, 779 00 Olomouc, tel./fax: 585 436 926

e-mail: zeleny.kruh.ol@mybox.cz, <http://www.zelenykruholomouc.cz>

Objednávky na adrese redakce.

Registrováno referátem kultury OkÚ Olomouc pod číslem MK ČR E 12634.

Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpným závodem Severní Morava, č. j.: 543/97 - p/1 ze dne 10. 2. 1997

adresát:

Tištěnou verzi tiskneme na recyklovaném papíře běleném bez použití chlóru

TISK: Petr Skyva, tel.: 608 869 087